

σεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἵ τ' ἐπὶ γαῖαν ὁρ νύ μενοι πνοιαισι καταφθινύθουσιν ἀρούρας.

ὅρος (τύπ. οὖρος) 1. "Οριο/σύνορο, limit/boundary, 'Ηράκλειτος 120 ἀντίον τῆς ἀρκτού οὖρος αἰθρίου Διὸς Δημόκριτος 4 τέρψις γὰρ καὶ ἀτερπίη οὖρος <τῶν συμφόρων καὶ τῶν ἀσυμφόρων ...> 188 οὖρος συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων 2. "Ορος ἀναλογίας, term of proportion, 'Αρχύτας 2.3-7-12-15 ὅκκα ἔωντι τρεῖς οὖροι ... τὸ τῶν μειζόνων οὖρων διάστημα μεῖον ... ο πρᾶτος οὖρος ὑπερέχει τοῦ δευτέρου ... τὸ τῶν μειζόνων οὖρων διάστημα 3. "Ορος/προϋπόθεση, condition, 'Ανάξαρχος 1.4 σοφίης γὰρ οὗτος οὖρος.

ὅρούειν 1. Κινοῦμαι ὀρμητικὰ/σπεύδω, move violently/hasten, 'Εμπεδοκλῆς 90.1 ὡς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν οὖρον σεν 2. Ρίπτομαι/πηδῶ, throw oneself upon/leap over, Δημόκριτος 228.3 ὥσπερ οἱ ὀρχησταὶ οἵ ἐς τὰς μαχαίρας οὖρον τετελεῖσθαι.

ὅρπηξ. Βλαστὸς/γόνος, offspring/descendant, 'Εμπεδοκλῆς 62.2 ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν ἐννυχίους οὖρ πηκας ἀνίγαγε κρινόμενον πῦρ.

ὅρχις. "Ορχις, testicle, Διογένης 6.41-43 ἔτεραι δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ ἐκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ εἰς τοὺς οὖρ χεις (sc. φλέβες) ... καὶ τελευτῶσιν εἰς τοὺς οὖρ χεις τοῖς ἀνδράσι.

ὅσιος. "Οσιος/ἐξαγνισμένος, holy/purified, 'Εμπεδοκλῆς 3.2 ἐκ δ' ὁ σίων στομάτων καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγήν.

ὅσμασθαι (τύπ. ὁδμᾶσθαι). 'Οσμίζομαι/όσφραίνομαι, smell, 'Ηράκλειτος 98 αἴψυχαι ὁσμῶν ται καθ' "Αιδην. || Δημόκριτος 11.6 μήτε ὀρῆν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν μήτε ὁδμᾶσθαι μήτε γεύεσθαι μήτε ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι.

ὅσμη (τύπ. ὁδμή) 1. 'Οσμὴ/μυρωδιά, scent/perfume, Ξενοφάνης 1.7 ἐν δὲ μέσοισι' ἀγνήν οὖδην λιβανωτὸς ἵησι 3.6 ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν ... ἀσκητοῖσ' οὖδην μήτε χρίμασι δευόμενοι 'Εμπεδοκλῆς 102 ὥδε μὲν οὖν πνοιῆς τε λε-

λόγχασι πάντα καὶ ὁ σ μῶν Δημόκριτος A 135 (DK II 123,6) τὸ λεπτὸν ἀπορρέον ἀπὸ τῶν βαρέων ποιεῖ τὴν ὁ δ μὴν 2. "Οσφρηση, sense of smelling, Δημόκριτος 11.3 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη· καὶ σκοτίης μὲν τάδε σύμπαντα, ὅψις, ἀκοή, ὁ δ μὴν, γεῦσις, ψαῦσις. Πρβλ. δαιδαλέοδμος.

οὐστοῦν. 'Οστοῦν/κόκκαλο, bone, 'Εμπεδοκλῆς 96.3 τὰ δ' ὁ σ τέταρτα λευκὰ γένοντο 'Αρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν.

οὐ. "Οχι/μή, no/not, 'Ηράκλειτος 10 συνάψιες ὅλα καὶ οὐχ ὅλα. || **οὐκ** ἔόν. Τὸ μὴ ὄν, not-being, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐ καὶ ἔ δὲ ν Μέλισσος 7(2)-(5) εἰ γὰρ ἐτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἔδν μὴ δμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλληνσθαι τὸ πρόσθεν ἔόν, τὸ δὲ οὐ καὶ ἔ δὲ ν γίνεσθαι ... οὐδέ τὸ ὑγιὲς ἀλγῆσαι δύναιτο· ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὑγιὲς καὶ τὸ ἔόν, τὸ δὲ οὐ καὶ ἔ δὲ ν γένοιτο 8(6) ἦν δὲ μεταπέση, τὸ μὲν ἔδν ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐ καὶ ἔ δὲ ν γέγονεν. Πρβλ. μή.

οὐδαμὰ 1. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Μέλισσος 1 εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐ δαμάστην γένοιτο οὐδὲν ἐκ μηδενὸς **2.** Οὐδόλως, not at all, 'Εμπεδοκλῆς 12.1 ἐκ τε γὰρ οὐ δαμάστης ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι **3.** Οὐδέποτε, never, 'Εμπεδοκλῆς 17.6-12 καὶ ταῦτα ἀλλάσσοντα διαμπερές οὐ δαμάστη λήγει ... ἢ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερές οὐ δαμάστη λήγει 26.11 ἢ δὲ τάδε ἀλλάσσοντα διαμπερές οὐ δαμάστη λήγει.

οὐδαμῆ 1. Πουθενά, nowhere, Μέλισσος 7(7) ὑποχωρῆσαι γὰρ οὐκ ἔχει οὐ δαμάστη **2.** Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Διογένης 2.7 καὶ μὴ τὸ αὐτὸν ἔδν μετέπιπτε πολλαχῶς καὶ ἐτεροιοῦτο, οὐδαμῆ οὐδέ της μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἥδυνατο.

οὐδαμῶς. Οὐδαμῶς, by no means, Φιλόλαος 11.24 ψεῦδος δὲ οὐ δαμάστης ἐξ ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ.

οὐδας. "Εδαφος/κατώφλι, ground/floor, 'Εμπεδοκλῆς 52 πολλὰ δὲ ἔνερθ(ε) οὐ δεος πυρὰ καίεται 115.10 πόντος δὲ ἐξ χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσε 128.7 ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων δίπτοντες ἐξ οὐδας.

οὐδεὶς - οὐδὲν (τύπ. οὐθέν) **1.** Κανένας/τίποτε, no one/noth-

